

Wymagania programowe z matematyki na poszczególne oceny w klasie VIII

Ocena postępów ucznia jest wynikiem oceny stopnia opanowania jego umiejętności podstawowych i ponadpodstawowych. W poniższej tabeli umiejętności te przypisałam poszczególnym działom, zgodnie z przyjętymi w programie nauczania założeniami:

- **ocena dopuszczająca** - uczeń nabył większość umiejętności sprzyjających osiągnięciu wymagań podstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach typowych,
- **ocena dostateczna** - uczeń nabył wszystkie umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań podstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach typowych,
- **ocena dobra** - uczeń nabył wszystkie umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań podstawowych, niektóre umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań ponadpodstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach typowych,
- **ocena bardzo dobra** - uczeń nabył wszystkie umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań podstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach nietypowych oraz nabył niektóre umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań ponadpodstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach typowych,
- **ocena celująca** - uczeń nabył wszystkie umiejętności sprzyjające osiągnięciu wymagań podstawowych i ponadpodstawowych i potrafi je wykorzystać w sytuacjach nietypowych.

Aby uczeń otrzymał daną ocenę, powinien opanować wymagania na tę ocenę oraz na oceny niższe. Wymagania na poszczególne oceny (umieszczone w poniższej tabeli) są dostosowane do podręcznika „Matematyka wokół nas”, wydawnictwa WSiP.

Wymagania podstawowe		Wymagania ponadpodstawowe		
Konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzające (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)	wykraczające (ocena celująca)
2	3	4	5	6
DZIAŁ 1. POTĘGI I PIERWIĄSTKI UCZEŃ:				
<ul style="list-style-type: none"> • oblicza wartości potęg o wykładniku całkowitym dodatnim i całkowitej podstawie, • stosuje regułę mnożenia lub dzielenia potęg o tym samym wykładniku całkowitym dodatnim, • stosuje notację wykładniczą do przedstawiania bardzo dużych i małych liczb, • przekształca proste wyrażenia algebraiczne, np. z jedną zmienną, z zastosowaniem reguł potęgowania, • oblicza wartości pierwiastków kwadratowych i sześciennych z liczb, które są odpowiednio kwadratami lub sześcianami liczb wymiernych, • stosuje regułę mnożenia lub dzielenia dwóch pierwiastków drugiego lub trzeciego stopnia, • rozkłada całkowitą liczbę podpierwiastkową w pierwiastkach kwadratowych i sześciennych na takie dwa czynniki, 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje łącznie wzory dotyczące mnożenia, dzielenia, potęgowania potęg o wykładniku naturalnym do obliczania wartości prostego wyrażenia, • przedstawia potęgę o wykładniku naturalnym w postaci iloczynu potęg lub ilorazu potęg, lub w postaci potęgi, oblicza wartości potęg o wykładniku całkowitym dodatnim i całkowitej podstawie, • oblicza wartość dwuargumentowego wyrażenia arytmetycznego zawierającego potęgę o wykładniku całkowitym 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje własnymi słowami definicje: potęgi o wykładniku całkowitym dodatnim, pierwiastka kwadratowego i sześciennego, • stosuje łącznie wszystkie twierdzenia dotyczące potęgowania o wykładniku naturalnym do obliczania wartości złożonych wyrażeń, • rozwiązuje zadania tekstowe z zastosowaniem notacji wykładniczej wyrażającej bardzo duże i bardzo małe liczby, • szacuje wartości wyrażeń 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje wartości potęg lub pierwiastków, • porządkuje, np. rosnąco, potęgi o wykładniku naturalnym i pierwiastki, • stosuje łącznie wszystkie twierdzenia dotyczące potęgowania i pierwiastkowania do obliczania wartości złożonych wyrażeń usuwa niewymierność z mianownika ułamka, • rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności, np. zadania na dowodzenie, z zastosowaniem potęg o wykładniku naturalnym i pierwiastków, • zapisuje wszystkie wzory z rozdziału Potęgi i pierwiastki oraz opisuje je poprawnym językiem matematycznym, • oszacowuje bez użycia kalkulatora wartości złożonych wyrażeń zawierających działania na potęgach o wykładniku naturalnym oraz pierwiastkach, • rozwiązuje zadania- 	<ul style="list-style-type: none"> • usuwa niewymierność z mianownika ułamka, • rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności, np. zadania na dowodzenie, z zastosowaniem potęg o wykładniku naturalnym i pierwiastków, • zapisuje wszystkie wzory z rozdziału Potęgi i pierwiastki oraz opisuje je poprawnym językiem matematycznym, • oszacowuje bez użycia kalkulatora wartości złożonych wyrażeń zawierających działania na potęgach o wykładniku naturalnym oraz pierwiastkach, • rozwiązuje zadania-

<p>aby jeden z nich był odpowiednio kwadratem lub sześcianiem liczby całkowitej,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyłącza czynnik naturalny przed pierwiastek i włącza czynnik naturalny pod pierwiastek, • określa przybliżoną wartość liczby przedstawionej za pomocą pierwiastka drugiego lub trzeciego stopnia, • wykorzystuje kalkulator do potęgowania i pierwiastkowania. 	<p>Dodatnim,</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosuje regułę mnożenia lub dzielenia potęg o tym samym wykładniku całkowitym dodatnim, • stosuje regułę mnożenia lub dzielenia potęg o tej samej, • wyraża za pomocą notacji wykładniczej o wykładniku całkowitym podstawowe jednostki miar, • wskazuje liczbę najmniejszą i największą w zbiorze liczb zawierającym potęgi o wykładniku naturalnym, • wyłącza czynnik liczbowy przed pierwiastek i włącza czynnik liczbowy pod pierwiastek, • oblicza pierwiastek z iloczynu i ilorazu oraz przedstawia pierwiastek w postaci iloczynu lub ilorazu pierwiastków, 	<p>zawierających potęgi o wykładniku naturalnym oraz pierwiastki drugiego i trzeciego stopnia.</p>		<p>problemy, np. dotyczące badania podzielności liczb podanych w postaci wyrażenia zawierającego potęgi o wykładniku naturalnym,</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje równania, w których niewiadoma jest liczbą podpierwiastkową lub czynnikiem przed pierwiastkiem, lub wykładnikiem potęgi Stopień II.
---	--	--	--	---

		<ul style="list-style-type: none"> wskazuje liczbę najmniejszą i największą w zbiorze liczb zawierającym pierwiastki. 			
DZIAŁ 2. WŁASNOŚCI FIGUR PŁASKICH UCZEŃ:					
	<ul style="list-style-type: none"> stosuje wzory na długość przekątnej kwadratu i wysokość trójkąta równobocznego w prostych zadaniach, stosuje wzory na pola kwadratu, trójkąta równobocznego i sześciokąta foremnego w prostych zadaniach, stosuje wzór na środek odcinka, dla danych dwóch punktów kratowych wyznacza inne punkty kratowe należące do prostej przechodzącej przez dane punkty. 	<ul style="list-style-type: none"> stosuje własności trójkątów prostokątnych o kątach ostrych 45°, 45° oraz 30°, 60° do rozwiązywania nieskomplikowanych Zadań. 	<ul style="list-style-type: none"> stosuje wzory na długość przekątnej kwadratu i wysokość trójkąta równobocznego do rozwiązywania złożonych zadań, stosuje zależności między długościami boków w trójkątach prostokątnych o kątach ostrych 45°, 45° oraz 30°, 60° do rozwiązywania złożonych zadań stosuje wzór na pole wielokąta o wierzchołkach w punktach kratowych. 	<ul style="list-style-type: none"> wyprowadza wzory na długości przekątnej kwadratu i dłuższej przekątnej sześciokąta foremnego oraz wysokość trójkąta Równobocznego. 	<ul style="list-style-type: none"> rozwiązuje złożone zadania z wykorzystaniem własności różnych wielokątów.
DZIAŁ 3. RACHUNEK ALGEBRAICZNY I RÓWNANIA UCZEŃ:					
	<ul style="list-style-type: none"> mnoży sumy algebraiczne przez jednomian i dodaje wyrażenia powstałe z 	<ul style="list-style-type: none"> rozwiązuje równania, które po prostych przekształceniach wyrażen 	<ul style="list-style-type: none"> zapisuje rozwiązania typowych zadań tekstowych w postaci 	<ul style="list-style-type: none"> zapisuje rozwiązania złożonych zadań tekstowych w postaci wyrażen algebraicznych, 	<ul style="list-style-type: none"> ustala reguły: mnożenia jednomianu przez sumę algebraiczną oraz mnożenia dwóch sum

	<p>mnożenia sum algebraicznych przez jednomiany – proste przykłady,</p> <ul style="list-style-type: none"> • mnoży dwumian przez dwumian i wykonuje redukcję wyrazów podobnych – proste przykłady, • rozwiązuje proste równania pierwszego stopnia z jedną niewiadomą metodą równań równoważnych, • rozwiązuje proste zadania tekstowe za pomocą równań pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, np. z obliczeniami Procentowymi. 	<p>algebraicznych prowadzają się do równań pierwszego stopnia z jedną niewiadomą,</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje zadania tekstowe za pomocą równań pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, np. z obliczeniami Procentowymi. 	<p>wyrażeń algebraicznych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje zadania przedstawione w postaci rysunku lub opisane słownie z zastosowaniem mnożenia sumy algebraicznej przez jednomian, • rozwiązuje równania pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, które mają jedno rozwiązanie, nieskończenie wiele rozwiązań albo nie mają rozwiązań. 	<ul style="list-style-type: none"> • podnosi dwumian do kwadratu, • rozwiązuje równania, które wymagają wielu przekształceń, aby je doprowadzić do równań pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, • rozwiązuje złożone zadania tekstowe za pomocą równań pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, np. z obliczeniami dotyczącymi punktów procentowych. 	<p>algebraicznych,</p> <ul style="list-style-type: none"> • odkrywa wzory skróconego mnożenia na kwadrat sumy i różnicy dwóch wyrażeń oraz na różnicę kwadratów dwóch Wyrażeń, • stosuje rachunek algebraiczny do rozwiązywania zadań na dowodzenie.
<p>DZIAŁ 4. BRYŁY UCZEŃ:</p>					
	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza pola powierzchni i objętości graniastosłupów prostych i prawidłowych – proste przypadki, • wśród brył wyróżnia ostrosłupy, podaje przykłady ostrosłupów, np. w architekturze, 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje wzór na długość przekątnej sześcianu, • podaje nazwy różnych ostrosłupów, • rozpoznaje siatki ostrosłupów, • rozwiązuje typowe zadania o tematyce 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje złożone zadania o tematyce praktycznej z zastosowaniem obliczania pola powierzchni i objętości graniastosłupów i ostrosłupów, 	<ul style="list-style-type: none"> • wyznacza liczbę przekątnych dowolnego graniastosłupa, • wyprowadza wzór na długość przekątnej sześcianu, • rysuje graniastosłupy, ostrosłupy oraz ich siatki • stosuje własności 	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystuje własności graniastosłupów i ostrosłupów w nietypowych zadaniach.

	<p>otoczeniu,</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje elementy ostrosłupów (np. krawędzie podstawy, krawędzie boczne, wysokość bryły, wysokości ścian bocznych), rozpoznaje ostrosłupy prawidłowe, • oblicza pole powierzchni i objętość ostrosłupów prawidłowych oraz takich, które nie są prawidłowe – proste przypadki. 	<p>praktycznej z zastosowaniem własności graniastosłupów i ostrosłupów,</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje typowe zadania o tematyce praktycznej z zastosowaniem obliczania pola powierzchni i objętości graniastosłupów i ostrosłupów, • wykorzystuje twierdzenie Pitagorasa do obliczania długości odcinków w ostrosłupach i graniastosłupach. 		<p>trójkątów prostokątnych o kątach ostrych 45°, 45° oraz 30°, 60° do obliczania długości odcinków w graniastosłupach i ostrosłupach.</p>	
--	--	---	--	---	--

DZIAŁ 5. WPROWADZENIE DO RACHUNKU PRAWDOPODOBIENSTWA UCZEŃ:

<ul style="list-style-type: none"> • oblicza, ile jest obiektów o danej własności, dogodną dla siebie metodą w prostych przypadkach, np. ile jest liczb naturalnych dwucyfrowych, trzycyfrowych, dzielników dwucyfrowej liczby naturalnej, dwucyfrowych liczb pierwszych 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza, ile jest liczb o danej własności, dogodną dla siebie metodą – trudniejsze przypadki, np. liczbę reszt z dzielenia dowolnej liczby naturalnej przez daną liczbę jednocyfrową, • analizuje wyniki prostych doświadczeń 	<ul style="list-style-type: none"> • wyprowadza wzór na liczbę kolejnych elementów skończonych zbiorów liczbowych i stosuje go do rozwiązywania zadań, • przedstawia wyniki doświadczenia losowego różnymi sposobami, np. za 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza, ile jest obiektów o danej własności, dogodną dla siebie metodą – złożone przypadki, • znajduje liczbę zdarzeń elementarnych sprzyjających danemu zdarzeniu w doświadczeniach losowych polegających 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza, ile jest liczb x spełniających warunki: $a < x < b$, $a < x < b$, $a < x < b$, gdzie a i b są liczbami całkowitymi, • wie, jaką minimalną i jaką maksymalną wartość może mieć prawdopodobieństwo zdarzenia w dowolnym doświadczeniu
---	--	--	--	---

	<p>(złożonych),</p> <ul style="list-style-type: none"> • przeprowadza proste doświadczenia losowe polegające np. na rzucie monetą, sześcienną kostką do gry, kostką wielościenną lub na losowaniu kuli spośród zestawu kul i zapisuje wyniki tych doświadczeń w dogodny dla siebie sposób, • znajduje liczbę zdarzeń elementarnych sprzyjających danemu zdarzeniu w doświadczeniach losowych polegających np. na jednokrotnym rzucie monetą, sześcienną kostką do gry, kostką wielościenną lub na jednokrotnym losowaniu kuli spośród zestawu kul, a także wypisuje te zdarzenia, • rozpoznaje zdarzenia pewne i niemożliwe w doświadczeniach losowych opisanych 	<p>losowych polegających np. na rzucie monetą, sześcienną kostką do gry, kostką wielościenną lub losowaniu kuli spośród zestawu kul.</p>	<p>pomocą tabeli liczebności, tabeli częstości, diagramów słupkowych, kołowych procentowych.</p>	<p>na rzucie innymi kostkami niż sześcienna kostka do gry, a także wypisuje te zdarzenia,</p> <ul style="list-style-type: none"> • oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniach losowych polegających na rzucie innymi kostkami niż sześcienna kostka do gry, • rozwiązuje problemy przy wykorzystaniu pojęcia prawdopodobieństwa zdarzenia losowego, • przedstawia wyniki doświadczenia losowego za pomocą drzewa. 	<p>losowym.</p>
--	---	--	--	--	-----------------

	<p>wyżej, <ul style="list-style-type: none"> • oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniach losowych, polegających na rzucie monetą, rzucie sześcienną kostką do gry lub losowaniu kuli spośród zestawu kul. </p>				
<p>DZIAŁ 6. KOŁO I OKRĄG I PIERŚCIEŃ KOŁOWY UCZEŃ:</p>					
	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza za pomocą wzorów długość okręgu i pole koła o danym promieniu lub danej średnicy, oblicza za pomocą wzoru pole pierścienia kołowego o danych promieniach lub średnicach obu okręgów tworzących pierścien. 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza promień lub średnicę okręgu o danej długości okręgu – proste przypadki, • oblicza promień lub średnicę koła o danym polu – proste przypadki, • rozwiązuje proste zadania o treści praktycznej z zastosowaniem obliczania długości okręgu i pola koła, • rozwiązuje proste zadania o treści praktycznej z zastosowaniem obliczania pola 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, jak wyprowadzić wzory na długość okręgu i pole koła o danym promieniu, • przekształca wzór na długość okręgu, aby obliczyć promień lub średnicę okręgu, • przekształca wzór na pole koła, aby obliczyć promień lub średnicę koła. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje złożone zadania o treści praktycznej z zastosowaniem obliczania długości okręgu i pola koła, • wyprowadza wzór na pole pierścienia kołowego, • rozwiązuje złożone zadania o treści praktycznej z zastosowaniem obliczania pola pierścienia kołowego. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje nietypowe zadania, problemy z zastosowaniem obliczania długości okręgu, pola koła i pola pierścienia kołowego.

		pierścienia kołowego.			
DZIAŁ 7. SYMETRIA					
UCZEŃ:					
	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje symetralną odcinka i dwusieczną kąta, • rozpoznaje figury osiowosymetryczne i środkowosymetryczne, • wskazuje na rysunku osie symetrii figur osiowosymetrycznych i środek symetrii figur środkowosymetrycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje i stosuje w prostych zadaniach podstawowe własności symetralnej odcinka i dwusiecznej kąta, • uzupełnia figurę do figury osiowosymetrycznej przy danych: osi symetrii figury i części figury, • uzupełnia figurę do figury środkowosymetrycznej przy danych: środku symetrii figury i części figury, • rysuje figurę (punkt, odcinek, okrąg) symetryczną do danej względem prostej, • rysuje figurę (punkt, odcinek, okrąg) symetryczną do danej względem punktu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyznacza współrzędne punktów symetrycznych do danych względem osi układu współrzędnych, • wyznacza współrzędne punktów symetrycznych do danych względem początku układu współrzędnych, • rysuje figurę (np. trójkąt, trapez) symetryczną do danej względem prostej, • rysuje figurę (np. trójkąt, trapez) symetryczną do danej względem punktu, • rysuje na papierze w kratkę figury symetryczne względem osi i względem punktu. 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje w złożonych zadaniach podstawowe własności symetralnej odcinka i dwusiecznej kąta, • znajduje liczbę osi symetrii figur osiowosymetrycznych i zaznacza te osie na rysunku, • znajduje środek symetrii figury lub uzasadnia jego brak. 	<ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje nietypowe zadania, problemy z zastosowaniem własności symetralnej odcinka, dwusiecznej kąta oraz figur osiowo- i środkowosymetrycznych.
DZIAŁ 8. KOMBINATORYKA I RACHUNEK PRAWDOPODOBIENSTWA					
UCZEŃ:					
	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje regułę mnożenia do zliczania par 	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje zdarzenia pewne i niemożliwe 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza prawdopodobieństwa 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje regułę dodawania i mnożenia 	<ul style="list-style-type: none"> • oblicza prawdopodobieństwa

	<p>elementów o określonych własnościach – proste przypadki,</p> <ul style="list-style-type: none"> • stosuje regułę dodawania i mnożenia do zliczania par elementów w sytuacjach wymagających rozważenia kilku przypadków – typowe zadania, • znajduje liczbę zdarzeń elementarnych sprzyjających danemu zdarzeniu w doświadczeniach losowych polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo dwukrotnym losowaniu kuli spośród zestawu kul ze zwracaniem lub bez zwracania, • zapisuje w dogodny dla siebie sposób zdarzenia elementarne w powyższych doświadczeniach losowych. 	<p>oraz zdarzenia, które są możliwe, w doświadczeniach losowych polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo dwukrotnym losowaniu kuli spośród zestawu kul ze zwracaniem lub bez zwracania,</p> <ul style="list-style-type: none"> • oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniach losowych polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo losowaniu dwóch elementów ze zwracaniem lub bez zwracania – proste przypadki. 	<p>zdarzeń w doświadczeniach losowych, polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo losowaniu dwóch elementów ze zwracaniem lub bez zwracania w typowych zadaniach.</p>	<p>do zliczania par elementów w sytuacjach wymagających rozważenia kilku przypadków – złożone zadania,</p> <ul style="list-style-type: none"> • przedstawia w postaci drzewa wyniki doświadczeń losowych polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo dwukrotnym losowaniu kuli spośród zestawu kul ze zwracaniem lub bez zwracania, • oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniach losowych, polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo losowaniu dwóch elementów ze zwracaniem lub bez zwracania w złożonych zadaniach. 	<p>zdarzeń w doświadczeniach losowych polegających na losowaniu trzech elementów ze zwracaniem lub bez zwracania w nietypowych zadaniach,</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje nietypowe zadania, problemy z zastosowaniem reguł mnożenia i dodawania oraz obliczania prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniach losowych polegających na dwukrotnym rzucie sześcienną kostką do gry albo dwukrotnym losowaniu kuli spośród zestawu kul ze zwracaniem lub bez zwracania.
--	---	--	--	---	--

